

11. december

Mie havde ikke set nissen, siden hun havde mødt den sammen med Per og Teddy.

”Jeg tror, jeg går op og pynter lidt op på høloftet i dag”, bestemte Mie sig for.

Efter skoletid kravlede Mie op ad stigen og hængte julehjerter og andet op her og der på høloftet.

”Bøh!”, lød det pludselig, ”nå sådan en lille sprutskid pynter op i dag”, sagde Julius.

Så fortsatte han: ”Jeg er blevet forlovet og skal giftes med nissepiggen Liselil fra Fejø i morgen lørdag nat.

Vi skal bo her på høloftet, og vi skal ha’ en masse nisseunger, som rigtig kan drille dig, din lille sprutskid”.

” Skal I holde bryllup her?”, spurgte Mie.

”Ja, og vi skal have risengrød. Der kommer nisser fra de andre øer for at fejre os”.

”Hvem skal koge den risengrød”, sagde Mie.

”Det gør vi da selv, jeg har både køkken og meget andet her på høloftet. Mælken til risengrøden hugger jeg fra din fars køer, det opdager han såmænd ikke”.

”Går du ned og malker min fars køer”, råbte Mie næsten vredt.

”Altså ved du nu hvad, min far skal jo tjene penge på mælken, som køerne giver, min far går meget op i, hvor meget mælk han kan sende til Mejeriet hver dag”.

**”Nå, det kommer han nok over”, sagde Julius, ”når man har en gårdnisefamilie, så skal man ikke være så nærig”.
Og væk var den.**

Mie spekulerede på, om hun skulle fortælle sin far, at der ikke ville komme så meget mælk fra hans køer på søndag, men hun turde ikke, sæt han nu blev meget vred, og måske ville smide Julius ud af gården?

Man kunne aldrig vide, hvad en nisse kunne finde på, dem skulle man holde sig gode venner med, det sagde Mies far altid.

Jeg må hellere sætte noget kanel sukker og et par pakker smør op på høloftet til brudefesten, besluttede Mie sig for.

Det kan jo betragtes som en slags bryllupsgave.

